

Jozef Ľudovít Holuby
ev. a. v. farár, botanik, historik, archeológ, etnograf
(1836 – 1923)
pôsobiaci v Nemšovej

Narodil sa 25. marca 1836 v Lubine, kde bol jeho otec evanjelickým farárom. Základnú školu navštevoval v rodisku, v r. 1847 – 50 študoval na gymnáziu v Modre, v r. 1850 – 56 na Evanjelickom lýceu v Bratislave. V r. 1856 – 58 pôsobil ako vychovávateľ v Bratislave, v r. 1858 – 59 v Kľúčovom na majetku bratislavskej rodiny Schertzovcov. V r. 1860 pokračoval v štúdiu teológie vo Viedni.

Po vysviacke v r. 1860 pôsobil 1 rok ako kaplán v Skalici a od r. 1861 ako farár a od r. 1883 ako senior v Zemianskom Podhradí. Tu pôsobil 48 rokov a v r. 1909 odišiel ku svojej dcére do Pezinka na odpočinok.

Patril medzi popredných súdobých vedeckých a kultúrnych pracovníkov v Uhorsku. Botanizoval hlavne v Trenčianskom okrese, vrátane nemšovsko-kľúčovského regiónu, ale i v Nitrianskej a Bratislavskej stolici, na Orave a v Turci. Zanechal za sebou niekoľko herbárov s tisíckami rastlín. Napísal okolo 250 botanických článkov.

Venoval sa tiež národopisu, zaujímal sa o ľudové liečiteľstvo, o ľudový kroj, zbieral ľudové rozprávky, povesti, zvyky, porekadlá, piesne, ale i povery, a i. zaklínadlá a i.

Zaujímal sa i o archeológiu a veľa publikoval o jej nálezoch.

Spolu s MUDr. Karolom Brančíkom založil v Trenčíne Prírodovedný spolok župy trenčianskej, bol členom Prírodovedného spolku v Bratislave, člen Národopisnej spoločnosti čs. v Prahe, čestným doktorom Karlovej univerzity v Prahe, čestným členom československej botanickej spoločnosti a v mnohých ďalších významných ustanovizní.

Zomrel 15. júna 1923 v Pezinku.